

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0025/2011

3.2.2011

BETÆNKNING

om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa
(2010/2239(INI))

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

Ordfører: Ria Oomen-Ruijten

Ordfører for udtalelse(*): George Sabin Cutaş, Økonomi- og Valutaudvalget

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	15
UDTALELSE FRA ØKONOMI- OG VALUTAUDVALGET	19
UDTALELSE FRA UDVALGET OM DET INDRE MARKED OG FORBRUGERBESKYTTELSE.....	28
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING	33
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	39

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa (2010/2239(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den horisontale sociale klausul i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juli 2010: ”Grønbog: Sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa” (KOM(2010)0365),
- der henviser til sin beslutning af 11. november 2010 om de demografiske udfordringer og solidariteten mellem generationerne¹,
- der henviser til betænkning fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Kommissionens grønne bog af 7. juli 2010 om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa²,
- der henviser til forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker: Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2010 (KOM(2010)0193) og til sin beslutning herom af 8. september 2010³,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. april 2009 om konsekvenserne af befolkningsaldringen i EU (Rapport om befolkningsaldringen 2009) (KOM(2009)0180) og til sin beslutning herom af 7. september 2010⁴,
- der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet⁵,
- der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om den nye sociale dagsorden⁶,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2008 om fremtiden for sociale sikringsordninger og pensioner: Finansiering og tendens til individualisering⁷,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU⁸,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om en styrkelse af retten til at overføre supplerende pensionsrettigheder (KOM(2005)0507) og

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0400.

² EESC/SOC/386 af 20. januar 2011.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0309.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0306.

⁵ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0371.

⁶ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0370.

⁷ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 35.

⁸ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 11

- til sin beslutning af 20. juni 2007¹,
- der henviser til den strategi, der blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i Stockholm i 2001 om reform af pensionssystemerne i Europa,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Laeken i 2001 om fælles målsætninger for pensioner med særligt fokus på behovet for at gøre dem tilstrækkelige, bæredygtige og fleksible,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 23,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0025/2011),
- A. der henviser til, at folk i dag som følge af arbejdsløshed, som navnlig rammer unge med beskedne kvalifikationer, eller som følge af længere og, for nogles vedkommende, højere uddannelser træder senere ind på arbejdsmarkedet, og de oftest forlader det igen, inden de når den lovmæssige pensionsalder, til at deres arbejdsliv afbrydes af arbejdsfrie perioder, og til at folk lever stadig længere,
- B. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise i høj grad har forværret den underliggende demografiske udfordring, EU står over for,
- C. der henviser til, at aktuelle data viser, at det antal personer, der træder ind på arbejdsmarkedet, falder (den erhvervsaktive befolkning i EU vil begynde at falde i 2012), og at antallet af pensionister stiger (i 2008 var der i EU fire i arbejde for hver person på 65 år eller mere, i 2020 vil forholdet være fem til en og i 2060 to til en); der henviser til, at denne tendens varierer i forhold til de demografiske forskelle mellem medlemsstaterne,
- D. der henviser til, at ydelse af tilstrækkelige, bæredygtige og sikre pensioner er uløseligt forbundet med højere beskæftigelsesniveauer, større produktivitet og økonomisk vækst;
- E. der henviser til, at der i den økonomiske styring af Den Europæiske Union må tages hensyn til den holistiske indfaldsvinkel, der forelægges i grønbogen,
- F. der henviser til, at finanskrisen har ført til en stigning i arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse, et voksende budgetunderskud i mange medlemsstater og problemer med finansiering af pensionerne (uanset om disse finansieres over skatterne eller på anden måde) og har vist, hvor skrøbelige visse pensionsfondssystemer er,
- G. der henviser til, at målet om 75 % beskæftigelse i EU 2020-strategien skal bidrage til at sikre pensionssystemernes bæredygtighed,
- H. der henviser til, at den stigende forekomst af midlertidige eller usikre ansættelsesforhold nedsætter bidragene til pensionssystemerne og skader disse systemers stabilitet og de fremtidige pensioners tilstrækkelighed,

¹ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 122.

- I. der henviser til, at der bør tages højde for risikobegrænsning og evne til at modstå kriser i udformningen af pensionsfonde,
- J. der henviser til, at mennesker, der vier deres tid og evner til opdragelse af børn eller pleje af ældre, bør modtage social anerkendelse, og at dette kan ske ved at give sådanne personer individuelle rettigheder, især hvad angår pensioner,
- K. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd er en værdi, et mål og en grundlæggende rettighed i EU, og at EU-institutionerne har pligt til at medtage ligestilling mellem kønnene i alle deres handlinger,
- L. der henviser til, at kvinder udsættes for direkte og indirekte forskelsbehandling i forskellige pensionsrelaterede aspekter i Den Europæiske Union,
- M. der henviser til, at de forventede virkninger af pensionsreformer normalt er baseret på en mandlig, fuldtids og en gennemsnitlig lønmodtager med fuld karriere bag sig, og at aktuarmæssige kønsbestemte dødelighedstabeller har en negativ indvirkning på beregningen af kvinders pension og giver en lavere dækningsgrad for kvinder,
- N. der henviser til, at ældre kvinder er i en særligt prekær situation, når deres ret til pension afhænger af deres ægteskabelige status (ægtefællebidrag eller ydelser til efterladte), og når de ikke selv har tilstrækkelige pensionsrettigheder på grund af karriereafbrydelser,

GENERELT

EU og medlemsstaterne

1. glæder sig over grønbogens holistiske indfaldsvinkel, der skal føre til nye impulser både på nationalt og på EU-plan med henblik på at indføre solide, langsigtede, sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer, der sikrer nærhedsprincippet; påpeger, at traditionerne, de økonomiske og demografiske omstændigheder samt arbejdsmarkedets særlige forhold er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og at det er nødvendigt at overholde nærheds- og solidaritetsprincippet, hvorved medlemsstaterne bevarer det fulde ansvar for udformningen af deres pensionssystemer;
2. understreger, at alle medlemsstater står over for enorme udfordringer med at sikre, at borgernes forventninger til tilstrækkelige og bæredygtige pensioner opfyldes i en tid, hvor de sociale og økonomiske forhold generelt er vanskelige og desuden varierer mellem medlemsstater og retssystemer;
3. påpeger, at SMV'erne, der er en af de største kilder til arbejde og vækst i EU, fortsat vil yde et betydeligt bidrag til pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed i medlemsstaterne; ønsker derfor, at der udvikles sektorielle, tværsektorielle og/eller territoriale fonde til at øge tilknytningen af arbejdstagere i SMV'er til pensionssystemer, der kunne fungere som et eksempel på bedste praksis;
4. bemærker, at en sund økonomisk og social politik, der tager højde for udfordringerne i forbindelse med udfordringerne med solidaritet mellem generationerne, med henblik på virkeliggørelsen af det indre marked, yder et vigtigt bidrag til bæredygtige beskæftigelsespolitikker, vækst og stabilitet, navnlig ved at sikre social samhørighed; påpeger, at arbejdsmarkedets parter har en vigtig rolle i denne forbindelse;

5. mener, at langsigtede investeringer og opsparing til fordel for pensionssystemernes fremtidige bæredygtighed er af væsentlig betydning og bør inddrages i forbindelse med makroøkonomisk overvågning;
6. bemærker, at der både i de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og i stabilitets- og vækstpakten henvises til aldersrelaterede offentlige udgifter; mener, at korrekt inddragelse af de offentlige pensionsforpligtelser i forbindelse med offentlig gæld og beregning af underskud er én af de mange forudsætninger for bæredygtighed; anmoder om, at reformen af den økonomiske styring tager behørigt hensyn til denne dimension, idet der sikres en hensigtsmæssig behandling af pensionssystemernes forskellige søjler, og at der fokuseres på deres bæredygtighed;
7. opfordrer Kommissionen og Rådet – i betragtning af, at et bæredygtigt og velfungerende pensionssystem er yderst vigtigt for borgerne og for stabiliteten i de offentlige finanser – til at sikre, at der fortsat tages højde for omkostningerne ved pensionsreformer i forbindelse med vurderingen af, om en medlemsstat skal underkastes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og henstiller til, at der bør fokuseres på finansierungsordningens bæredygtighed i modsætning til en specifik type af pensionsreform; mener, at det er beklageligt, at visse medlemsstater har trukket de pensionsreformer, som de har gennemført inden for de seneste år, tilbage eller overvejer at gøre dette for at nedbringe deres budgetunderskud; bemærker, at systematiske pensionsreformer medfører betydelige overgangsomskostninger, som der bør tages højde for i forbindelse med beregningen af den offentlige gæld og budgetunderskud;
8. understreger, at bæredygtige offentlige finanser kræver, at der tages højde for den samlede offentlige og private gæld i vurderingen; påpeger, at pensionsopsparing er mere end bare opsparing, der er øremærket til pension; anmoder om, at der skabes åbenhed og redegøres eksplicit for det fulde omfang af ufinansierede direkte offentlige pensionsforpligtelser af hensyn til de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed;
9. understreger, at pensioner og pensionssystemer henhører under medlemsstaternes ansvarsområde; erkender, at medlemsstaternes økonomier er gensidigt afhængige og opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til behørigt at samordne deres forskellige pensionspolitikker og bruge den åbne koordineringsmetode til at sikre, at deres pensionssystemer er tilstrækkelige, sikre og bæredygtige;
10. konstaterer, at pensionsordningerne i medlemsstaterne under den første, anden og tredje søjle afviger betydeligt fra hinanden, og at EU mangler fælles kriterier, definitioner og en indgående undersøgelse, der indgående vil redegøre for de forskellige pensionssystemer og deres evne til at opfylde borgernes behov, og at der derfor mangler transparent tilsyn, der omfatter alle systemer; understreger, at EU primært bør gøre pensionssystemerne mere sammenlignelige og fremme udvekslingen af god praksis; mener, at Kommissionen bør gøre en nødvendig indsats for at etablere en klassifikation af pensionssystemerne i medlemsstaterne samt et fælles sæt af definitioner for at gøre systemerne sammenlignelige;

Kønsaspektet

11. beklager, at grønbogen ikke i tilstrækkeligt omfang behandler kønsaspektet, mener, at de

nuværende u hensigtsmæssige mangler i pensioner mellem mænd og kvinder er et resultat af vedvarende uligheder på arbejdsmarkedet, som f.eks. perioder med arbejdsløshed, sygdom, omsorgspligt, lønforskellen mellem mænd og kvinder, overrepræsentationen af kvinder i usikre og deltidsjobs og hindringer for at forene arbejds- og privatliv; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte deres bestræbelser på at fjerne disse uligheder og sikre en langsigtet ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til pensioner, for eksempel gennem inddragelse af barselsorloven og omsorg for ældre familiemedlemmer som faktisk arbejde, der giver ret til pensionsydelse for mænd og kvinder;

12. understreger vigtigheden af at individualisere pensionsrettighederne og kræver, at der indføres kriterier for beregning af kvinders pensioner på en sådan måde, at den økonomiske uafhængighed sikres både for mænd og kvinder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til også at overveje en livslang tilgang til pensioner, således der gives svar på udfordringerne i en moderne arbejdslivscyklus;
13. bemærker, at retfærdighed mellem generationerne og den unge generations interesser bør være centrale aspekter i en styrket koordinationsmetode til videreudvikling af de nationale pensionspolitikker på grundlag af samarbejde mellem medlemsstaterne;
14. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at forpligte udbydere af arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og andre supplerende pensionsordninger til at anvende kønsneutrale dødelighedstabeller ved beregningen af pensionsydelse med henblik på at forhindre kvinder i at blive straffet for deres højere levealder;

EN TILSTRÆKKELIG PENSION

15. mener, at det ikke er muligt for EU at fastsætte niveauet for en tilstrækkelig pension, fordi denne er helt afhængig af de specifikke forhold i de enkelte medlemsstater; opfordrer dog Kommissionen til at komme med en vejledning, der gør det muligt for medlemsstater at opstille kriterier for et mindsteniveau for pensioner; mener, at medlemsstater bør fastsætte tilstrækkelighed som en nødvendig betingelse, for at ældre kan leve et anstændigt liv;
16. mener, at medlemsstaterne selv har ansvaret for fastsættelse af en tilstrækkelig pension til deres borgere inden for rammerne af deres sociale og økonomiske politik; opfordrer dem til at indføre et system, der er mest hensigtsmæssigt for at sikre en anstændig levestandard for alle med særlig vægt på de mest sårbare grupper i samfundet;
17. mener, at diversificering af pensionsindkomst fra et miks af offentlige (første søjle), arbejdsrelaterede (i de fleste tilfælde anden søjle) kan give den bedste garanti for en tilstrækkelig pension;
18. bemærker, at den første søjle i de fleste medlemsstater er den vigtigste og baseret på solidaritetsprincippet, og at finansieringen af den første søjle vil være mindre under pres, hvis flere mennesker er på arbejde, og hvis der tages fat på ulovlig og sort arbejde, mens andre alternative former for finansiering af første søjle også kunne drøftes mellem medlemsstaterne i den åbne koordinationsmetode; understreger, at lovbestemte pay-as-you-go-ordninger har bevist deres stabilitet og pålidelighed i den test, som den finansielle og økonomiske krise har udgjort; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at pensionerne

- under første søjle ligger over fattigdomsgrænsen;
19. understreger, at opsparing under den tredje søjle i nogle medlemsstater spiller en rolle for pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed; understreger dog, at denne ordning kun er mulig for personer, der har en tilstrækkelig indkomst, således at de kan bidrage til disse ordninger, og at den derfor kun kan spille en begrænset rolle for at tilvejebringe en anstændig indkomst;
 20. mener, at det vil være meget nyttigt at forbedre informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne om omkostningerne ved og effektiviteten af forskellige former for skattelettelser for private pensioner;
 21. mener, at det som følge af presset på budgetterne er afgørende med effektivitet i forbindelse med sociale udgifter; mener, at de sociale udgifter på baggrund af det nuværende pres på budgetterne har spillet en vigtig økonomisk og social rolle ved at afbøde krisens virkninger; mener, at pay-as-you-go-ordninger har vist deres grundlæggende rolle ved at skabe solidaritet mellem generationerne; mener også, at den anden og tredje søjle har en supplerende rolle at spille for at mindske presset; opfordrer medlemsstaterne til at sikre det bedste mulige mix af forskellige former for pensionsydelse for at sikre pensioner i fremtiden; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre borgernes adgang til private opsparingsordninger; påpeger, at flere medlemsstater planlægger at indføre ændringer i deres pensionssystemer som følge af finanskrisen; opfordrer dem dog til at sikre, at alle pensionssystemer forbliver stabile, pålidelige og bæredygtige, og at alle ændringer foretages efter en passende dialog mellem arbejdsmarkedets parter og på grundlag af tilstrækkelig information; slår til lyd for, at hvis arbejdstagerne har forskellige valgmuligheder, bør der indrømmes tilstrækkelig tid, således at de kan træffe informerede og velgennemtænkte afgørelser;
 22. understreger, at økonomisk vækst og en høj erhvervsfrekvens øger pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed, mens inflationen skader den;
 23. mener, at skatteunddragelse er blevet et bekymrende fænomen og må bekæmpes så effektivt som muligt, fordi det undergraver pensionssystemernes fremtidige tilstrækkelighed og stabilitet;

PENSIONSALDER

24. mener, at det på grund af den demografiske udvikling og af mulighederne for at finansiere pensionerne er nødvendigt, at flere mennesker deltager på arbejdsmarkedet og gør det længere, men konstaterer, at den forventede levealder stiger, og at bedre sundhed på arbejdspladsen er en forudsætning for længere arbejdsliv; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at drøfte og evaluere med arbejdsmarkedets parter og relevante organisationer en mulig relation mellem den lovbestede pensionsalder og den forventede levealder og differentiere den obligatoriske pensionsalder for at gøre det muligt for folk, der ønsker at fortsætte med at arbejde, at gøre det; opfordrer de medlemsstater, der har forhøjet den lovbestede pensionsalder, eller som vil gøre dette, til at fremme ældres beskæftigelse gennem skattelettelser og fritagelser for sociale bidrag; opfordrer også medlemsstaterne til at skabe tilpassede og fleksible ansættelsesaftaler og pensionsordninger for ældre og fremme og lette muligheden for at oppebære pension og arbejde samtidig samt

gennemføre afskrækkende foranstaltninger, der gør det vanskeligere for virksomhederne at afskedige ældre medarbejdere; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse med en analyse af, hvordan velstandsfordelingen påvirker den forventede levealder i medlemsstaterne;

25. konstaterer, at der er store forskelle i den lovbestemte pensionsalder og den faktiske alder, når de ældre forlader arbejdsmarkedet og henstiller til, at der bør lægges vægt på at sikre, at arbejdstagere kan arbejde indtil den lovbestemte pensionsalder; bemærker, at disse forskelle er særlig iøjnefaldende for arbejdstagere i de mest belastende erhvervs kategorier; opfordrer derfor medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at udveksle erfaringer om god praksis; opfordrer også dem til at indgå aftaler, som har en positiv indvirkning på bæredygtige pensioner, og som på en fleksibel måde fører til en forlængelse af arbejdslivet indtil den lovbestemte pensionsalder, f.eks. ved at udarbejde omfattende strategier for seniorpolitik på nationalt plan og virksomhedsplan, ved at udvikle nye bestemmelser for forening af arbejds- og privatliv, som er tilpasset de ældre arbejdstageres særlige behov ved at belønne personer, som arbejder længere;
26. understreger, at en ældre arbejdsstyrke og et længere arbejdsliv kan yde et positivt bidrag til genopretning og fremtidig vækst; mener, at et dynamisk arbejdsmarked for (ældre) arbejdstagere, der udfører hårdt fysisk og/eller mentalt arbejde, må tilbyde kreative løsninger, såsom en øget fleksibilitet for den lovbestemte pensionsalder, deltidspension og tilpassede arbejdsvilkår, der fremmer livslang læring, forbedrer jobsøgningsydelser eller overgang fra et arbejde til et andet for at opnå en bæredygtig balance mellem arbejdets krav og arbejdstagernes evner; mener, at der i den forbindelse er behov for en politik, der sigter mod at modvirke aldersdiskriminering ved at overvåge den korrekte gennemførelse af direktiv 2000/78 og 2006/54 og ved at fremme en europæisk kultur for aktiv aldring ved at sikre, at ældre har et vitalt og værdigt liv; opfordrer medlemsstaterne til at kombinere sanktioner mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet med incitamenter for arbejdsgivere til at skabe et rummeligt arbejdsmarked; opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med reformerne og forlængelsen af arbejdslivet, og med bistand fra Kommissionen at sikre en mere effektiv gennemførelse af direktiverne om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen,

EU 2020-STRATEGI

27. glæder sig over henvisningen i 2020-strategien til inklusion af ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet; beklager, at der i 2020-strategien ikke eksplicit er taget hensyn til værdige, bæredygtige og tilstrækkelige pensionssystemer, selv om opnåelsen af nogle af de mål, der fremlægges i 2020-strategien, afhænger af dem; foreslår derfor at indarbejde grøn bogens mål i 2020-strategien;
28. mener, at 2020-strategien vil være vellykket, hvis der skabes flere sikre, kvalitetsfyldte arbejdspladser, og hvis flere mennesker er i arbejde med rimelige lønninger og ansættelsesforhold, der vil føre til en stigning i de obligatoriske socialsikringsbidrag, og at den økonomiske vækst også vil nyde godt af dette og dermed både øge pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed;
29. støtter i overensstemmelse med 2020-strategien en målrettet og aktiverende

arbejdsmarkedspolitik, der sikrer øget deltagelse i beskæftigelsen af de grupper, der er for øjeblikket er underrepræsenteret på arbejdsmarkedet, navnlig de mest sårbare; mener, at EU bør udvikle nye indikatorer til overvågning af pensionsreformers indvirkning på sårbare grupper; understreger, at illegalt arbejde stadig er udbredt i Den Europæiske Union, og at dette svækker mulighederne for socialpolitikker; opfordrer de kompetente organer i medlemsstaterne til at fremme social integration og bekæmpe sort arbejde for at forbedre pensionssystemernes balance;

DIREKTIVET OM ARBEJDSMARKEDSRELATEREDE PENSIONSKASSER

30. bemærker, at medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser generelt er blevet forsinket; opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger over for medlemsstaterne for at sikre en korrekt og rettidig gennemførelse af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser;
31. er enig i, at målet bør være en høj grad af sikkerhed for fremtidige pensionister inden for rammerne af rimelige omkostninger for de pensionstegnende virksomheder og bæredygtige pensionssystemer;
32. minder om, at det med hensyn til beregning af tekniske hensættelser fastslås i artikel 15, stk. 6, i direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, at "Kommissionen foreslår nødvendige foranstaltninger for at undgå eventuelle fordrejninger som følge af renteforskelle og for at beskytte pensionsmodtagernes og medlemmernes interesser"; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en konsekvensanalyse, inden den gennemgår direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, og til at tage højde for tendensen til flere bidragsdefinerede ordninger og færre ydelsesdefinerede ordninger;
33. minder om, at det i direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser fastslås, at "et ægte indre marked for finansielle tjenester har afgørende betydning for økonomisk vækst og jobskabelse inden for Fællesskabet", og "dette direktiv udgør således det første skridt på vejen hen imod et indre marked for arbejdsmarkedsrelateret pension på europæisk plan";
34. minder om, at den nyoprettede Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) skal gøre fuld brug af sine beføjelser og spille en vigtig rolle i revisionen af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser og udviklingen af lovbestemmelser som f.eks. forslag til tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger til en solvensordning; minder om, at direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser ikke bør finde anvendelse på offentlige pensionsforpligtelser eller arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i den første søjle;
35. mener, at de kvalitative elementer i Solvens II er et værdifuldt udgangspunkt for at forbedre tilsynet med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser; konstaterer, at dette især gælder for krav i forhold til god risikostyring;

MOBILITET OG OVERFØRSEL

36. understreger, at mobilitet på arbejdsmarkedet i EU vil få afgørende betydning for jobskabelse og økonomisk vækst i de kommende år; mener derfor, at borgernes tillid vil blive øget, hvis hindringerne for intern og grænseoverskridende mobilitet fjernes; bemærker, at spørgsmål som manglende overdragelighed, lange optjeningsperioder, bevarelse af hvilende rettigheder, garanti mod forringelser og forskelle i afgiftsmæssig behandling og aktuarmæssige principper skal behandles i forhold til deres følger for pensionsordninger; understreger den positive indflydelse, som et mere dynamisk arbejdsmarked kan få på pensionssystemet;
37. konstaterer, at pensionsrettighederne under første søjle reguleres via den relevante koordineringsforordning, men at der for andre søjler er brug for forenklede ordninger;
38. bemærker, at der er en tendens i retning af flere bidragsdefinerede ordninger og færre ydelsesdefinerede ordninger; noterer sig, at pensionsudbydere dermed overfører den risiko, der er forbundet med investeringer, til pensionsopsparerne; mener, at der på grund af forskelligheden og kompleksiteten af de forskellige kapitalbaserede arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger må fastlægges rammevilkår for overførsel af optjent pension, således at muligheden for overførsel gives ved indgåelsen af nye kontrakter, idet en anmodning om overførsel kun imødekommes, hvis det relevante beløb overføres til en alderspensionsfond; anmoder om en indgående undersøgelse af skatte spørgsmål i forbindelse med kapitalbaserede arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger og livsforsikringsbaserede kapitalordninger; mener med hensyn til grænseoverskridende spørgsmål, at EU's foranstaltninger klart bør fokusere på at udvikle mindstestandarder for erhvervelse og bevarelse af pensionsrettigheder og på at lette etableringen af nationale sporingssystemer for disse rettigheder;
39. glæder sig over oprettelsen af et nationalt sporingssystem for pensionsrettigheder fra forskellige kilder i alle medlemsstaterne og anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag til et europæisk sporingssystem;

REVISION AF EU-LOVGIVNINGEN

40. konstaterer, at betydningen af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger har været erkendt i mange medlemsstater, og at EU kan skabe merværdi ved at tilvejebringe koordination mellem de forskellige ordninger og tilskynde medlemsstaterne til at sikre, at der er indført sociale, lovgivningsmæssige og økonomiske retfærdige rammer, som på passende måde beskytter medlemmer af pensionsordninger og garanterer adgang til pensionsoplysninger; understreger, at i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har obligatoriske pensionsfonde, som forvaltes af private institutioner, bør sådanne ordninger også vurderes med hensyn til, om de opfylder EU's betingelser og kriterier vedrørende sikkerhed, investering og klassificering af aktiver; understreger som et princip, at alle forslag til arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger skal vurderes fuldt ud, navnlig med hensyn til at kvantificere ekstraudgifterne og den administrative byrde;
41. mener, at den anden søjle må være disponibel for alle arbejdstagere som en ret i de medlemsstater, hvor der er etableret obligatoriske arbejdsmarkedsrelaterede pensionssystemer, som ikke hovedsagelig er medtaget under den første søjle, uden nogen form for diskriminering på grundlag af alder, køn, sektor og/eller ansættelseskontrakt;

42. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstater til at undersøge, hvordan arbejdstagernes ret til at deltage i systemer under anden søjle kan fremmes via en forbedret dialog mellem arbejdsmarkedets parter og til at forelægge forslag om fremme af en sådan søjle, hvor den endnu ikke findes; opfordrer også dem til at udvikle en forvaltningsmetode for at sikre, at denne fond forvaltes i fællesskab, navnlig med hensyn til dens investeringsstrategi for opsparingen;
43. opfordrer medlemsstaterne til at støtte udviklingen af en dialog mellem arbejdsmarkedets parter og borgerne om alderspension og til fuldt ud at tage hensyn til resultaterne af denne dialog;
44. mener, at bestemmelserne på EU-plan om den tredje søjle og dennes problemfri funktion på tværs af grænserne må undersøges nærmere med sigte på at sikre et velfungerende indre marked, især for finansielle produkter, og at der bør skabes af lige vilkår; understreger, at denne fornyede undersøgelse af bestemmelserne skal tage hensyn til interesserne blandt disse ordningers medlemmer;
45. mener, at princippet om samme risici, samme regler og samme kapital skal finde anvendelse for at sikre ensartethed for forsigtighedsbestemmelser blandt forskellige udbydere af finansielle tjenesteydelser, idet der tages hensyn til hver enkelt pensionsprodukts eller -ordnings karakteristika;
46. erkender, at der stadig findes hindringer for udbuddet af individuelle pensionsforsikringer (tredje søjle), som f.eks. livsforsikringer, på tværs af grænserne; anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag til at fjerne disse og til en ramme for regulering af disse aktiviteter.
47. bemærker, at EU's lovgivning er meget fragmenteret, selv om Den Europæiske Union er tillagt beføjelser med hensyn til pensioner; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at rationalisere dette regelsæt som del af en bedre regulering;

EU-LOVGIVNINGEN/GOD PRAKSIS

48. erindrer om den beslutning, der allerede er truffet om at oprette Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA); understreger nødvendigheden af, at denne tildeles tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre de opgaver, den bliver pålagt, og navnlig så den også kan tage passende hensyn til arbejdsmarkedsrelaterede pensioners særlige omstændigheder og karakteristika;
49. bemærker, at pensionsfonde, herunder arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, stadig er reguleret og kontrolleret som selvstændige finansielle enheder, men at det i praksis er konglomerater, der udfører disse aktiviteter;

KAPITALKRAV

50. mener, at forslag til en solvensordning for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser skal tage hensyn til de særlige omstændigheder for pensioner og tage hensyn til, at risici

forsikringssektoren adskiller sig fra dem i arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, navnlig hvad angår kravet om pensionsrettigheder, varigheden af pensionsporteføljer, og at arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser er særlige instrumenter til drift af en homogen produktportefølje; understreger, at det vigtigste mål med en sådan ordning vil være at sikre en øget beskyttelse af nuværende og fremtidige pensionister; mener, at følgerne af disse forslag skal vurderes fuldt ud, navnlig med hensyn til at kvantificere ekstraudgifterne og den administrative byrde; mener, at en eventuel revision af solvensreglerne for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser bør foretages inden for rammerne af det eksisterende direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser; understreger, at behandlingen af spørgsmålene i forbindelse med kapitalkrav for pensionsfonde er tæt forbundet med en hensigtsmæssig løsning af spørgsmålene vedrørende artikel 8 i direktivet om insolvens;

51. understreger i overensstemmelse med Kommissionens erklæring i grønbogen, at direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser er baseret på en fremgangsmåde for minimumsharmonisering, der er baseret på Solvens I, mens forsikringsselskaberne i den nærmeste fremtid vil anvende den risikobaserede Solvens II-ordning også for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter;
52. understreger, at de finansielle markeder kun kan fungere effektivt, hvis der findes tillid, og mener, at tillid kræver holdbare forsigtighedsregler for finansielle institutioner, og at de arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser ikke bør være undtaget herfor;
53. opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag til beslutningstagning for de arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers solvensordning og navnlig – i overensstemmelse med dens erklærede hensigt i grønbogen – til hurtigst muligt at iværksætte en konsekvensanalyse af anvendelsen af Solvens II-solvensordningen;

EU-LOVGIVNINGEN OM INSOLVENS

54. noterer sig de mange forskelle i gennemførelsen og anvendelsen af direktivet om insolvens; bemærker, at mens de relevante lovgivningsbestemmelser kan være forholdsvis tilstrækkelige, kan resultatet være utilstrækkeligt og dermed i modstrid med direktivets formål; henviser til Kommissionens konklusion om, at der i visse tilfælde vedrørende gennemførelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 8 i direktivet kan rejses tvivl om, i hvilken udstrækning nogle af disse foranstaltninger er tilstrækkelige til at beskytte arbejdstageres og pensionerede personers interesser i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, og at der er en række problemer, der skal løses;
55. opfordrer Kommissionen til nøje at følge gennemførelsen af dette direktiv, træffe foranstaltninger mod medlemsstater, hvor det er berettiget, og når direktivet skal revideres at tage hensyn til den særlige situation vedrørende arbejdsgiverens finansieringsforpligtelser over for dens ansatte eller dens pensionsfond;
56. mener, at der er behov for styrkelse af EU's lovgivning vedrørende arbejdsgivernes insolvens for at sikre en ligelig beskyttelse af alle arbejdstagernes opsparinger uafhængigt af karakteren af deres arbejdsgivers pensionsordning;
57. kræver en undersøgelse af, om pensionsforsikringsforeninger som f.eks. dem, der findes i Luxembourg og Tyskland til beskyttelse af "book reserve schemes" under den anden

søjle, kan anbefales til andre medlemsstater for at beskytte sikkerhedsmekanismen;

INFORMATION / DELTAGELSE OG INVESTERINGER

58. er bekymret over den manglende information fra offentlige myndigheder og organer, der forvalter pensioner, til offentligheden om krav, valg, muligheder, optjente rettigheder, forventede afkast og faktisk status, for så vidt angår alderspensioner; understreger, at borgerne skal modtage oplysninger om faktiske omkostninger og gebyrer, når de indgår kontrakter om supplerende pensionsordninger og optimal information om status for deres pensioner; understreger også betydningen af solid uddannelse i finansielle forhold fra et tidligt stadium;
59. noterer sig, at der er behov for øget gennemsigtighed og fremlæggelse af oplysninger vedrørende afgifter, som opkræves for kapitalforvaltning, og navnlig for private pensionsudbyderes investeringer på alle niveauer; mener, at den information, der gives af medlemsstaterne og af fondene til de enkelte borgere om optjente rettigheder, bør integreres i et operationelt, gennemsigtigt og tilgængeligt system på europæisk plan;
60. mener, at borgerne skal orienteres straks og fuldstændigt om de langsigtede konsekvenser af en reform af pensionsordninger, navnlig for så vidt angår størrelsen af deres egen pension og det samlede antal pensionsbidragspligtige år; bemærker, at reformer skal åbne mulighed for en effektiv og problemfri overgangsordning; opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte kampagner, der gør det muligt for og tilskynder borgerne til at orientere sig om følgerne for deres pensionsbeslutninger samt sikre sig en tilstrækkelig pension,

KOORDINERING AF POLITIKKEN

61. mener, at det i forbindelse med den videre diskussion af et tilstrækkeligt, sikkert og bæredygtigt pensionssystem vil være hensigtsmæssigt at oprette en europæisk pensionsplatform, hvor repræsentanter for EU-institutionerne, arbejdsmarkedets parter og relevante aktører kan udveksle information om bedste praksis og bidrage til at forberede politiske initiativer, som er i overensstemmelse med nærhedsprincippet; mener, at der for at undgå overlapning i denne sammenhæng bør tages hensyn til det eksisterende Rådgivende Udvalg for Supplerende Pensioner (det såkaldte Pensionsforum);
62. opfordrer Kommissionen til at overveje oprettelsen af en særlig taskforce vedrørende pensioner, der involverer alle de relevante generaldirektorater med de kompetencer, der er relateret til pensionsspørgsmål;
63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Den demografiske udvikling, det vil sige den omvendte befolkningspyramide, vi kan forvente fremover, og den længere levetid, vi ligeledes kan forvente, idet de ældre i flere år forbliver raske og aktive og deltager i samfundet, gør det nødvendigt at overveje en strategi, der sikrer ny sammenhæng og kohærens på pensionsområdet.

Det er på høje tid med initiativer, der omdefinerer fremtiden for unge og gamle og solidariteten mellem generationerne og dermed bidrager til en bæredygtig, sikker og tilstrækkelig indkomst efter pensioneringen.

Ordføreren er fuldt ud klar over, at der er store forskelle i pensionssystemerne i EU, og at nye medlemsstater og borgere konfronteres med ekstra problemer, idet det er så ønskværdigt at opbygge et diversificeret pensionssystem (flere søjler) for at sikre risikospredning.

Derudover konfronteres mange EU-stater (navnlig EU-15) med såkaldte ”pay-as-you-go”-ordninger, der medfører en høj vækst i udgifterne nu og i fremtiden, hvilket atter medfører et øget pres på solidariteten og tungere byrder for den yngre generation. Det må også konstateres, at den finansielle og økonomiske krise har vist, at intet pensionssystem er immunt for sådanne hændelser, men at store budgetunderskud, høj arbejdsløshed og meget begrænsede muligheder for at øge skattebyrden navnlig rammer disse pay-as-you-go-ordninger negativt.

De unge kommer på grund af deres længere uddannelse senere ud på arbejdsmarkedet. Desuden arbejdes der generelt kortere end til den lovmæssige pensionsalder. Folk arbejder altid kortere, end det er nødvendigt for at dække deres pensionsbehov. Gennem fleksibilisering og individualisering af pensions- og arbejdsmarkedssystemerne kan det gøres muligt at forblive længere på arbejdsmarkedet, men sådanne systemer er for sjældne i øjeblikket.

Alt dette medfører, at opfyldelsen af betingelserne og vilkårene i vækst og stabilitetspagten bliver ekstra vanskelig, når der ikke er sparet op og de indgåede forpligtelser over for pensionisterne indregnes fuldt ud.

Ordføreren ser positivt på Kommissionens grønbog, idet både medlemsstaternes, arbejdsmarkedsparternes og EU's ansvarsområder hver for sig har behov for friske impulser. Vi må således i fællesskab og med anerkendelse og bevarelse af hver enkelt parts ansvar opbygge et system, der er bæredygtigt, sikkert og giver en tilstrækkelig pension på medlemsstatsplan. Et moderne system, der anerkender og stimulerer til, at den frie bevægelighed i EU ikke bliver begrænset til systemer under første søjle, men som tager udgangspunkt i, at både den nye generation, men også et effektivt og effektivt fungerende arbejdsmarked kræver mobilitet. Altså et system, der giver løsninger, ikke blot her og nu, men også fremover.

I. Den demografiske udvikling

- Befolkningen vil blive stærkt domineret af aldersgruppen over 55 år.

- Den forventede levealder fortsætter med at stige: for mænd fra 76 år (2008) til 84 (2060), for kvinder fra 82 år til 89 (2060).
- Fødselstallene forbliver lave i EU (1,6).
- Antallet af personer over 65 år i forhold til den erhvervsaktive gruppe fordobles fra 25,4 % (2008) til 53,5 % (2060).
- Andelen af erhvervsaktive vil fra 2007 til 2020 vokse med 3,7 % på grund af en tilvækst af antallet af kvinder på arbejdsmarkedet. Efter 2020 vil den erhvervsaktive del af befolkningen mindskes med 13,6 %.
- I 2008 var der 4 arbejdende for hver pensionist. I 2020 vil tallet være 5 arbejdende pr. pensionist. I 2060 vil tallet være 2 arbejdende pr. pensionist.
- Antallet af erhvervsaktive (15-64) vil vokse fra 70,6 % (2007) til 74,1 % (2060).
- Den gennemsnitlige, alder, hvor folk holder op med at arbejde i EU ligger i 2010 på 61,4 år.

De offentlige udgifter i forbindelse med befolkningens aldring vil i 2060 gennemsnitligt stige til 4,75 % af BNP og til pensioner til 2,4 % af BNP.

Den finansielle og økonomiske krise på påvirker sammen med den demografiske udvikling pensionssystemerne. På grund af den højere arbejdsløshed, den lavere vækst, den lavere forrentning af kapitalen og større offentlige underskud er det vanskeligere for pensionssystemerne at sikre tilstrækkelige pensioner og til dels overholdelse af indgåede aftaler. I de fleste medlemsstater har pensionisterne endnu ikke mærket virkningerne af krisen, i andre har besparelser ført til nedsættelse af pensionerne.

Ved revisionen af pensionssystemerne har mange medlemsstater valgt at foretage nedskæringer af første søjle. Finansiell bæredygtighed er vigtig, men der skal også sikres en tilstrækkelig indkomst. Bæredygtige budgetter og pensionssystemer, der er tilstrækkelige, strider ikke mod hinanden, men er to sider af samme sag. Ægte bæredygtighed kan ikke opnås, medmindre det sikres, at pensionerne er tilstrækkelige. Er pensionssystemerne ikke tilstrækkelige, kan dette føre til et lavere forbrug, og lavere efterspørgsel til økonomisk ustabilitet og dermed til finansielle problemer. Dette kan føre til et stort pres på de offentlige udgifter til andre former for social sikring.

II. Ansvarsområder

Ansvar for et bæredygtigt pensionssystem er delt mellem det offentlige, arbejdsmarkedets parter og de enkelte personer.

Den første søjle er baseret på solidaritet mellem skatteyderne. I de fleste tilfælde er dette en offentlig søjle, der finansieres af det offentlige via en pay-as-you-go-ordning.

For anden søjle deles ansvaret mellem arbejdsgivere og arbejdstagere med fælles bidrag, baseret på en juridisk ramme, der er fastlagt af regeringen og arbejdsmarkedets parter.

Bekæmpelse af illegalt arbejde er også vigtigt for bevarelsen af pensionssystemerne.

Første og anden søjle er grundlaget for et tilstrækkeligt pensionssystem. Ordføreren definerer i denne betænkning en tilstrækkelig pension som en minimumspension, der fastlægges af hver enkelt medlemsstat.

Tredje søjle er baseret på individuelle bidrag.

Når pensionssystemerne fremover revideres, er der behov for en forbindelse mellem første og anden søjle. Disse søjler, der i nogle medlemsstater delvis overlapper hinanden, er tæt knyttet til tredje søjle. På EU-plan må en stærk åben koordineringsmetode sikre, at forpligtelserne under første søjle er bæredygtige og tilstrækkelige, mens anden søjle må justeres ved at øge arbejdsmarkedsparternes rolle. Desuden må - for så vidt angår tredje søjle - pensionsfondenes solvens reguleres bedre.

III. Kompetence

Pensionssystemerne henhører primært under medlemsstaternes kompetence, men for så vidt angår visse aspekter, er koordinering på EU-plan vigtig: for eksempel for så vidt angår det indre markeds funktion, vækst- og stabilitetspagten og EU 2020-strategien. Andre EU-instrumenter støtter medlemsstaterne, f.eks. den åbne koordinationsmetode.

Pensionsudgifternes påvirkning af de offentlige finanser i én medlemsstat kan få alvorlige konsekvenser for andre medlemsstater. Derfor må den åbne koordinationsmetode indgå i den nationale politik, navnlig vedrørende første søjle. Pensionsfondene er en integral del af de finansielle markeder. Direktivet om supplerende pensioner (anden søjle) er omfattet af pensionskassedirektivet (direktiv 2003/41/EF om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed). Dette direktiv har indtil nu kun i begrænset omfang dækket de pensionsfonde, der er omfattet af ordningen. Dette har medført uligheder i behandlingen af og kontrollen med pensionsfondene, alt efter om de er omfattet eller ej. Den finansielle og økonomiske krise har tydeligt dokumenteret vigtigheden af kontrol med pensionsfondene på EU-plan. I denne forbindelse vil en undersøgelse af solvensdirektiv I og II's dækning og effektivitet være hensigtsmæssig. Ordføreren er overbevist om, at en sådan undersøgelse af de tre berørte direktiver ikke kan foretages isoleret fra reaktionerne på grønbogen.

IV. Et arbejdsmarked i forandring

En balance mellem fleksibilitet og sikkerhed på arbejdsmarkedet understøtter økonomiens tilpasningsevne og styrker Europas sociale model. På dagens arbejdsmarked er det nødvendigt, at folk kan skifte job let og uden økonomiske hindringer. Arbejdsgiverne må kunne ansætte den rigtige person med de rigtige kvalifikationer. Dette nødvendiggør også en modernisering af pensionssystemerne for at fjerne hindringer for mobiliteten på arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkedet bør også være fleksibelt for pensionister.

Fleksibiliseringen af arbejdsmarkedet og stigningen i antallet af kvinder på arbejdsmarkedet medfører, at pensionssystemernes beregninger, der er baseret på mænd med fuld karriere og gennemsnitlig løn, ikke er up to date, således at der også her er behov for en modernisering. Dette gælder navnlig ud fra perspektivet om, at borgerne har ret til korrekt information om deres egen pension og om omkostningerne ved pensionssystemet (navnlig første søjle).

Såkaldte flexicurity-ordninger spiller en afgørende rolle i forbindelse med forlængelse af den

erhvervsaktive periode. Folk må tilskyndes til at forlænge deres karriere, f.eks. gennem modernisering af arbejdsmarkedspolitikken og gennem forbedring af arbejdsvilkårene. Både i EU, nationalt og lokalt må politikken centreres omkring aktiv aldring.

V. Lige muligheder

I grønbogen savnes en behandling af lighed mellem mænd og kvinder. Kvinder har oftere end mænd atypiske ansættelseskontrakter. I gennemsnit tjener kvinder mindre end mænd, og de afbryder oftere deres karriere for at varetage pasningsopgaver. Derfor er deres pensioner ofte lavere, således at risikoen for fattigdom er højere for ældre kvinder, også fordi de lever længere (om end forskellen mellem kønnene nu bliver mindre). I nogle pay-as-you-go-ordninger indgår pasningsperioder i bidraget. Dette er imidlertid ikke tilfældet ved de supplerende pensionsordninger. Spørgsmålet er så, hvordan denne solidaritet skal finansieres.

Ordføreren mener, at finansiel uafhængighed bør stå i centrum i forbindelse med den sociale sikring. Individuelle pensionsrettigheder sikrer både kvinder og mænd og kvinder økonomisk uafhængighed.

En mulighed for fleksibilisering og fjernelse af forskellene mellem mænd og kvinder kunne være at evaluere, om bidragene til pensionsfondene på grundlag af det antal år, der skal betales bidrag, er tilstrækkelige til at opnå ret til en sådan pension.

VI. Information

Pensionssystemernes gennemsigtighed og informationen til borgerne herom er helt afgørende for tilliden. Folk skal gøres bevidste om de muligheder, de forskellige søjler i pensionssystemet giver for at opnå en tilstrækkelig pension. De må have adgang til korrekt information om de forskellige risici. Krisen øger nødvendigheden af at beslutningstagerne skaber stabilitet ved at sikre klarhed om pensionspolitikken og de fremtidige pensionsindkomster. Først da er borgerne i stand til at træffe velovervejede beslutninger om deres pensioner.

Ordføreren anser det i denne forbindelse for helt afgørende, at borgerne gøres bevidste om, at de hurtigst muligt bør påbegynde opsparringen til deres pension (finansiel uddannelse).

26.1.2011

UDTALELSE FRA ØKONOMI- OG VALUTAUDVALGET

til Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa
(2010/2239(INI))

Ordfører for udtalelse (*): George Sabin Cutaş

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

FORSLAG

Økonomi- og Valutaudvalget opfordrer Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

PENSIONSREGLER

1. glæder sig over udgivelsen af Kommissionens grønbog om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa; mener, at der er stærkt behov for en bred debat om de europæiske pensionssystemers fremtid, og at der i denne bør tages højde for den aktuelle økonomiske og demografiske situation, virkeliggørelsen af det indre marked og reformen af den økonomiske styring samt de nyligt etablerede europæiske tilsynsordninger;
2. bemærker, at der både i de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og i stabilitets- og vækstpagten henvises til aldersrelaterede offentlige udgifter; erkender, at korrekt inddragelse af direkte offentlige pensionsforpligtelser i beregningerne af offentlig gæld og underskud er én af mange betingelser for bæredygtighed; anmoder om, at reformen af den økonomiske styring tager behørigt hensyn til denne dimension, idet der sikres en hensigtsmæssig behandling af pensionssystemernes forskellige søjler og fokuseres på deres bæredygtighed;
3. noterer sig Kommissionens erklæring om, at "grønbogen ikke sætter spørgsmålstejn ved medlemsstaternes beføjelser med hensyn til pensioner eller ved arbejdsmarkedsparternes rolle, og det antydes heller ikke, at der kun findes én "ideel" ensartet udformning af

pensionssystemer" ("Grønbogen", side 2, femte afsnit); mener, at det påhviler medlemsstaterne om nødvendigt at drage deres egne konklusioner, da dette område styres af nærhedsprincippet;

4. understreger, at økonomisk vækst på sigt er afgørende for velstand og pensionsydelse;
5. understreger, at de offentlige pay-as-you-go-ordninger har bevist deres stabilitet og pålidelighed under den stresstest, som den finansielle og økonomiske krise udgjorde;
6. understreger, at mange medlemsstater står over for enorme udfordringer med hensyn til spørgsmålet om, hvordan de skal sikre, at pensionerne lever op til borgernes forventninger;
7. understreger, at det utvetydigt kan slås fast, at pensioner og pensionssystemer udelukkende falder ind under medlemsstaternes ansvarsområde og beslutningskompetence; opfordrer Kommissionen til meget klart at sikre, at nærhedsprincippet nøje overholdes på dette politikområde;
8. mener, at det er umuligt og kontraproduktivt at fastsætte en fælles pensionsalder på europæisk plan, eftersom denne aldersgrænse i vidt omfang er afhængig af de særlige forhold i hver enkelt medlemsstat; understreger, at man i stedet bør træffe effektive foranstaltninger til at bekæmpe den stærkt stigende arbejdsløshed i flere medlemsstater;
9. opfordrer Kommissionen og Rådet til – idet et bæredygtigt og velfungerende pensionssystem er ekstremt vigtigt for borgerne og stabiliteten i de offentlige finanser – at sikre, at der fortsat tages højde for omkostningerne ved pensionsreformer i forbindelse med vurderingen af, om en medlemsstat skal underkastes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og anbefaler, at der fokuseres på bæredygtighed i finansieringen af systemet, og ikke på én bestemt type pensionsreform; finder det beklageligt, at visse medlemsstater har trukket de pensionsreformer, som de har gennemført inden for de seneste år, tilbage eller overvejer at gøre dette for at nedbringe deres budgetunderskud; bemærker, at systematiske pensionsreformer medfører betydelige overgangsomkostninger, som der bør tages højde for i forbindelse med beregningen af den offentlige gæld og budgetunderskuddet;
10. understreger, at de offentlige finansers bæredygtighed forudsætter, at der tages højde for den samlede offentlige og private gæld i vurderingen; understreger, at pensionsopsparing ikke kun er opsparing, der er øremærket til pension; anmoder om, at der udtrykkeligt og gennemsigtigt redegøres for det fulde omfang af ufinansierede direkte pensionsforpligtelser med henblik på at sikre de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed;
11. anbefaler, at medlemsstaterne gennemfører EU's gældende lovgivning mere effektivt i deres politikker med henblik på at forbedre funktionen af det indre marked og fremme arbejdstagernes mobilitet; understreger, at hindringerne for indenlandsk og grænseoverskridende mobilitet skal fjernes; fastholder, at fremme af arbejdstagernes mobilitet gennem pensioner, som er overdragelige både fra den ene arbejdsgiver til den anden og på tværs af grænserne, er afgørende for forbedring af tilliden hos borgerne;

12. bemærker, at pensionsreformer ofte er nødvendige på grund af befolkningens aldring og den finansielle og økonomiske krise; bemærker samtidig, at det er yderst vigtigt at sikre en tilstrækkelig pensionsindtægt for alle; understreger, at systemet skal være sikkert og bæredygtigt for at garantere tilstrækkelige pensionsniveauer, men at reformer ikke bør begrænses til blot at forlænge bidragsperioden; mener, at medlemsstaterne i denne henseende og i henhold til nærhedsprincippet er bedst egnede til at vedtage et hensigtsmæssigt system og fastlægge pensionsniveauet;
13. noterer sig, at der i flere medlemsstater er behov for øget gennemsigtighed og fremlæggelse af oplysninger vedrørende afgifter, som opkræves for kapitalforvaltning, og navnlig for private pensionsudbyderes investeringer på alle niveauer; noterer sig desuden den virkning på forholdet mellem generationerne, som sådanne afgifter kan have, idet de pålægger de yngre generationer en større økonomisk byrde;
14. erkender, at der ikke findes noget perfekt pensionssystem, og at pensionssystemerne og de økonomiske omstændigheder varierer fra medlemsstat til medlemsstat, men er overbevist om, at der bør findes et afbalanceret system, der bygger på offentlige, arbejdsrelaterede og private såvel som finansierede og ufinansierede søjler; mener dog, at ansvaret for oprettelsen af et afbalanceret system med flere søjler ligger hos medlemsstaterne; er af den opfattelse, at hver medlemsstat bør fastlægge et mindstemål for indkomstniveau efter pensionering for at undgå at øge fattigdom blandt den aldrende befolkning;
15. bemærker, at den anvendte terminologi vedrørende systemet med flere søjler ikke stemmer overens med virkeligheden i flere medlemsstater; opfordrer derfor Kommissionen til at gøre en den nødvendige indsats for at etablere en klassifikation af pensionssystemerne i medlemsstaterne samt et fælles sæt af definitioner for at gøre systemerne sammenlignelige og derved i betydelig grad forbedre det politiske samarbejde på europæisk plan;
16. bemærker, at der er en tendens i retning af flere bidragsdefinerede ordninger og færre ydelsesdefinerede ordninger; noterer sig, at pensionsudbyderne dermed overfører den risiko, der er forbundet med investeringer, til pensionsopsparerne; understreger, at pensionsopsparerne rettidigt skal underrettes om den risiko, de løber; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at arbejdsgiverne påtager sig en større del af ansvaret for pensionisternes indkomstgaranti;
17. bemærker, at trods de mange forskellige pensionsordninger i medlemsstaterne, har alle europæiske borgere ikke adgang til et bredt udbud af disse produkter; mener, at de europæiske borgere bør have størst mulig adgang til optjening af pensionsrettigheder på forskellig vis, og erkender behovet for at forbedre adgangen til eksisterende pensionsprodukter;
18. bemærker, at man i høj grad kan begrænse pensionskløften fra den enkeltes perspektiv ved at tilskynde borgerne til at påbegynde deres opsparing i en tidligere alder, og bifalder udvekslingen af bedste praksis på tværs af medlemsstaterne bl.a. med hensyn til pensionsportaler;
19. bemærker, at de afvigende løn- og socialsikringsniveauer i medlemsstaterne ikke tillader

- eller retfærdiggør en EU-dækkende harmoniseret minimumspension;
20. bemærker det bidrag, der kan gøres ved at arbejde længere, og erkender samtidig, at arbejdstagerne generelt ikke arbejder indtil den alder, hvor de er berettiget til fuld pension; noterer sig det faktum, at arbejdstagere i de mest krævende erhvervskategorier går tidligere på pension end andre; mener, at det på grund af den demografiske udvikling og behovet for at sikre, at pensionerne kan betales, er nødvendigt, at flere mennesker på lang sigt deltager på arbejdsmarkedet; understreger, at en af de vigtige prioriteter i forbindelse med opnåelse af bæredygtighed er at sikre arbejdstagernes evne til at arbejde indtil pensionsalderen uden forskelsbehandling ved at gennemføre passende beskæftigelsesfremmende og sociale politikker, f.eks. ved at modvirke førtidspensionering, indføre økonomiske incitamenter og sikre livslang læring og rimelige sundhedsydelser;
 21. mener, at en høj økonomisk vækst er en forudsætning for at nå en højere beskæftigelsesgrad og dermed sikre det økonomiske grundlag for offentlige pensionsordninger; bemærker derfor, at EU bør fokusere på metoder til at opnå en høj og bæredygtig økonomisk vækst og en høj beskæftigelsesgrad; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i denne forbindelse at fremme arbejdsmarkedsreformer med henblik på indførelse af flexicurityprincipper, at modernisere de sociale sikringssystemer og at fremme et erhvervsmiljø, hvor virksomhederne kan skabe job;
 22. mener, at fastsættelsen af pensionsalderen er et spørgsmål, som skal behandles i henhold til nærhedsprincippet i betragtning af de forskellige nationale, demografiske og arbejdsmarkedsrelaterede forhold og under hensyntagen til bl.a. den gennemsnitlige levealder, sundheds- og arbejdsvilkårene samt andre faktorer; er dog af den opfattelse, at medlemsstaterne bør koordinere deres politiske strategier på pensionsområdet ved hjælp af den åbne koordinationsmetode; støtter en politik om klar kommunikation med borgerne for at sikre, at de forstår, hvor høj en pensionsindtægt de kan forvente;
 23. anmoder Kommissionen om at undersøge, hvor stor den grænseoverskridende arbejdskrafts mobilitet er;
 24. opfordrer til, at der foretages en undersøgelse af, om pensionssikringsforeninger, som de findes i Luxembourg og Tyskland til beskyttelse af pensioner under anden søjle i tilfælde af insolvens, kan anbefales til andre medlemsstater som en hedgingmekanisme og bedste praksis;
 25. mener, at der på grund af forskelligheden og kompleksiteten af de forskellige ordninger under anden søjle kan fastlægges rammevilkår for EU-dækkende overdragelighed af arbejdstagerfinansierede arbejdsmarkedsrelaterede pensioner;

DIREKTIVET OM ARBEJDSMARKEDSRELATEREDE PENSIONSKASSER

26. bemærker, at medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser generelt er blevet forsinket; opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger over for medlemsstaterne for at sikre en korrekt og rettidig gennemførelse af pensionskassedirektivet;

27. er enig i, at målet bør være en høj grad af sikkerhed for fremtidige pensionister inden for rammerne af rimelige omkostninger for de pensionstegnende virksomheder og bæredygtige pensionssystemer;
28. minder om, at det med hensyn til beregning af tekniske hensættelser fastslås i artikel 15, stk. 6, i pensionskassedirektivet, at "Kommissionen foreslår nødvendige foranstaltninger for at undgå eventuelle fordrejninger som følge af renteforskelle og for at beskytte pensionsmodtagernes og medlemmernes interesser";
29. påpeger, at arbejdstagere, som krydser EU's indre grænser, stadig møder store hindringer med hensyn til supplerende pensionsordninger, eftersom de risikerer at få fragmenteret deres arbejdsmarkedsrelaterede pensionsrettigheder og miste retten til skattefordele og sociale sikringsydelse, som er knyttet til de nationale arbejdsmarkedsordninger;
30. minder om, at det i pensionskassedirektivet fastslås, at "et ægte indre marked for finansielle tjenester har afgørende betydning for økonomisk vækst og jobskabelse inden for Fællesskabet", og at "dette direktiv udgør således det første skridt på vejen hen imod et indre marked for arbejdsmarkedsrelateret pension på europæisk plan";
31. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en konsekvensanalyse, inden den gennemgår pensionskassedirektivet, og til at tage højde for tendensen til flere bidragsdefinerede ordninger og færre ydelsesdefinerede ordninger;

MOBILITET OG OVERFØRSEL

32. understreger, at fri bevægelighed for personer er en grundlæggende rettighed for europæiske borgere; understreger det voksende behov for og nødvendigheden af mobilitet på arbejdsmarkedet i EU; mener, at eventuelle negative virkninger af arbejdsmarkeds mobilitet på individuelle pensionsrettigheder bør begrænses til et minimum; bemærker, at forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger regulerer mobilitet under den første søjle; noterer sig, at der endnu ikke findes sådan en reguleringsramme for den anden søjle; bemærker, at der allerede er blevet gjort flere forsøg på at udfylde denne mangel ved europæisk lovgivning; henstiller til Kommissionen hurtigst muligt at finde en løsning på dette afgørende problem;
33. glæder sig over, at flere medlemsstater anvender pensionsoplysningstjenester, som hjælper borgerne med at holde styr på deres forskellige pensionsrettigheder i medlemsstaten; opfordrer andre medlemsstater til at udvikle lignende systemer; mener, at det i sidste ende ville være hensigtsmæssigt at sammenkoble disse nationale pensionsoplysningstjenester på EU-plan for at fremme arbejdstagernes mobilitet;

REVISION AF EU-LOVGIVNINGEN

34. bemærker, at den europæiske lovgivning er meget fragmenteret, selv om Den Europæiske Union er tillagt beføjelser med hensyn til pensioner; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at rationalisere dette regelsæt som del af en bedre lovgivning;

KAPITALKRAV

35. mener, at forslag til en solvensordning for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser skal tage hensyn til de særlige omstændigheder for pensioner, idet det dog skal tages i betragtning, at forsikringssektorens risici er anderledes end de risici, som de arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser står overfor, navnlig hvad angår kravet om pensionsrettigheder, varigheden af pensionsporteføljer og det forhold, at arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser er særlige instrumenter til drift af en homogen produktportefølje; understreger, at det vigtigste mål med en sådan ordning vil være at sikre en øget beskyttelse af nuværende og fremtidige pensionister; mener, at der bør foretages en grundig vurdering af virkningerne af sådanne forslag, navnlig med henblik på at kvantificere de ekstra omkostninger og den ekstra administrative byrde; mener, at en revision af solvensreglerne for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser bør foretages inden for rammerne af det eksisterende pensionskassedirektiv;
36. understreger i forlængelse af Kommissionens erklæring i grønbogen, at pensionskassedirektivet er baseret på en fremgangsmåde for minimumsharmonisering, der er baseret på Solvens I, mens forsikringsvirksomhederne i den nærmeste fremtid vil anvende den risikobaserede Solvens II-ordning også for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter;
37. understreger, at de finansielle markeder kun kan fungere effektivt, hvis der findes tillid, og mener, at tillid kræver holdbare forsigtighedsregler for finansielle virksomheder, og at de arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser ikke bør være undtaget herfor;
38. mener, at princippet om samme risici, samme regler og samme kapital bør finde anvendelse for at sikre ensartethed mellem de forskellige finansielle tjenesteudbyderes ordninger for forsvarlig forvaltning, idet der tages hensyn til hver enkelt pensionsprodukts eller -ordnings karakteristika;
39. understreger, at enkeltpersoner har ret til information om, i hvilke lande, sektorer og produkter pensionsfondene investerer deres aktiver;
40. mener, at de kvalitative elementer i Solvens II er et værdifuldt udgangspunkt for forbedring af tilsynet med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser; konstaterer, at dette især gælder for krav i forhold til god risikostyring;
41. opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag vedrørende beslutningstagning i forbindelse med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers solvensordning og til, i overensstemmelse med sine tilsagn i grønbogen, hurtigst muligt at iværksætte en konsekvensanalyse af anvendelsen af en solvensordning i stil med Solvens II;
42. bemærker, at pensionsfonde, herunder arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, stadig er reguleret og kontrolleret som selvstændige finansielle enheder, men at det i praksis er konglomerater, der udfører disse aktiviteter;
43. understreger, at ethvert forslag til ny lovgivning eller enhver ændring af gældende lovgivning bør underkastes en grundig konsekvensanalyse;
44. understreger, at den nyoprettede Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) skal gøre fuld

brug af sine beføjelser og spille en vigtig rolle i forberedelsesprocessen forud for gennemgangen af pensionskassedirektivet og i forbindelse med udviklingen af lovbestemmelser, f.eks. forslag til tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger i forbindelse med en solvensordning; minder om, at pensionskassedirektivet ikke bør anvendes på nogen offentlige pensionsforpligtelser eller arbejdsmarkedsrelaterede pensionssystemer under den første søjle;

45. er af den opfattelse, at udformningen af den solvensordning, som anvendes på arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, på samme måde som Solvens II giver virksomheder i hele forsikringssektoren mulighed for at efterleve de 27 medlemsstaters nationale lovgivning på områderne civilret, skatteret eller aftaleret, klart falder ind under EU's kompetence, men skal tage behørigt hensyn til alle arbejdsmarkedsrelaterede pensioner i medfør af den lovgivning på social- og arbejdsmarkedsområdet, som er vedtaget af medlemsstaterne i henhold til nærhedsprincippet;
46. mener, at pensionsfonde bør inkludere og repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og de ydelsesberettigede i deres bestyrelser for at øge åbenheden og ansvarligheden;

INSOLVENS

47. noterer sig de mange forskelle i gennemførelsen og anvendelsen af direktivet om insolvens; bemærker, at mens de relevante lovgivningsbestemmelser kan være forholdsvis tilstrækkelige, kan resultaterne være utilstrækkelige og dermed i modstrid med direktivets formål; henviser til Kommissionens konklusion om, at i visse sager vedrørende gennemførelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 8 i direktivet kan der rejses tvivl om, i hvilken udstrækning nogle af disse foranstaltninger er tilstrækkelige til at beskytte arbejdstageres og pensionerede personers interesser i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, og at der er en række problemer, der skal løses;
48. opfordrer Kommissionen til nøje at følge gennemførelsen af dette direktiv, træffe foranstaltninger mod medlemsstater, hvor det er berettiget, og – når den skal revidere direktivet – tage hensyn til den særlige situation vedrørende arbejdsgiverens finansieringsforpligtelser over for de ansatte eller pensionsfonden;
49. understreger, at behandlingen af spørgsmålene i forbindelse med kapitalkrav for pensionsfonde er tæt forbundet med tilstrækkelig løsning af spørgsmålene vedrørende artikel 8 i direktivet om insolvens;
50. mener, at der er behov for at styrke EU's lovgivning vedrørende arbejdsgivernes insolvens for at sikre en ligelig beskyttelse af alle arbejdstageres opsparinger uafhængigt af deres arbejdsgivers pensionsordning;

INFORMATION

51. erkender, at arbejdstageres og privatpersoners viden om pension er meget begrænset; er af den opfattelse, at arbejdstagerne og privatpersoner skal informeres bedre om de pensionsrettigheder, de opbygger i de forskellige søjler, de betingelser, som de er underlagt, sikkerheden og overførelsen af disse rettigheder, det eventuelle behov for yderligere opsparing for at nå et målniveau og oplysninger vedrørende afgifter for

kapitalforvaltning på alle niveauer i pensionsfondene;

52. bemærker, at der i mange medlemsstater er et stort udvalg under den anden og tredje søjle; understreger, at valget er meget komplekst for arbejdstagere og privatpersoner; er af den opfattelse, at standardmuligheder bør være tilgængelige, og at der skal være tilstrækkelig information til rådighed om forskellene mellem standardmuligheden og de andre muligheder;
53. er af den opfattelse, at arbejdstagerne bør informeres om, hvilke omkostninger, gebyrer og risici, der er forbundet med indgåelse af kontrakter om supplerende pensionsopsparinger;

SAMORDNING AF POLITIKKER

54. minder om, at Kommissionens formand, José Manuel Barroso, i sin første embedsperiode gjorde pensioner til en prioritet; er af den opfattelse, at der er behov for en sammenhængende og omfattende tilgang; glæder sig over grønbogen som et første skridt i retning af en sådan tilgang; ser frem til konkrete lovgivningsforslag i den nærmeste fremtid; minder om, at ethvert konkret lovgivningsmæssigt forslag skal tage behørigt hensyn til nærhedsprincippet;
55. opfordrer Kommissionen til at overveje oprettelsen af en særlig taskforce vedrørende pensioner, der involverer alle relevante generaldirektorater, der har kompetencer relateret til pensionsspørgsmål;
56. mener, at det ville være hensigtsmæssigt at etablere en europæisk pensionsplatform, som dækker alle pensions søjler og er åben for alle aktører; mener, at der for at undgå overlappning i denne sammenhæng bør tages hensyn til det eksisterende Rådgivende Udvalg for Supplerende Pensioner (det såkaldte Pensionsforum);
57. understreger betydningen af den åbne koordinationsmetode for politisk koordinering; opfordrer medlemsstaterne til at øge samarbejdet indbyrdes og på europæisk plan;
58. mener, at EU-institutionerne bør foregå med et godt eksempel ved at sikre tilstrækkelige og bæredygtige pensioner; bemærker, at den sidste omfattende gennemgang af EU-institutionernes pensionsbestemmelser skete i 2004, og anmoder derfor Kommissionen om at foretage en detaljeret gennemgang af de gældende procedurer og bestemmelser og om inden juni 2011 at fremlægge en detaljeret rapport herom for Parlamentet.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	25.1.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 35 -: 6 0: 4
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Sophie Auconie, Sari Essayah, Danuta Jazłowiecka, Thomas Mann, Gay Mitchell

26.1.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM DET INDRE MARKED OG FORBRUGERBESKYTTELSE

til Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa
(2010/2239(INI))

Ordfører for udtalelse: Cornelis de Jong

FORSLAG

Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse opfordrer Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

Generelt

1. understreger, at pensioner skal være universelle, tilstrækkelige og bæredygtige, garantere anstændige pensionsrettigheder og -niveauer for alle og tage højde for mangfoldigheden af forskellige erhvervmæssige forhold og karriereforløb;
2. understreger betydningen af de solidaritetsbaserede pensionsordninger under første søjle, der står centralt i den europæiske sociale model, og som de europæiske borgere er afhængige af, herunder de mest udsatte grupper, f.eks. dem, der står uden for arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at pensionerne under første søjle ligger over fattigdomsgrænsen;
3. mener, at bidragsbaserede ordninger og omfordelingsordninger på trods af forskellene mellem medlemsstaternes finansiering af pensionsordningerne stadig er det vigtigste grundlag for arbejdstagernes pensionsforsikringer;
4. opfordrer medlemsstaterne til at rette særlig opmærksomhed mod bevarelsen af den finansielle bæredygtighed af pensionsunderordninger under første og anden søjle; understreger, at der med henblik på de fremtidige finansieringsbehov for de offentlige finanser skal tages højde for det aktuelle budgetmæssige og demografiske pres på

medlemsstaterne samt den aldrende befolkning, det stigende antal kvinder i arbejdsstyrken, ændrede familiestrukturer og atypiske beskæftigelsesformer, når pensionsordningerne gennemgås og omarbejdes i de enkelte medlemsstater; understreger, at medlemsstaterne i euroområdet er forbundet med hinanden på en sådan måde, at opfyldelsen af pensionsforpligtelser kan have grænseoverskridende virkninger;

5. påpeger, at traditionerne, de økonomiske og demografiske omstændigheder samt arbejdsmarkedets særlige forhold er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og at det er nødvendigt at respektere principperne om subsidiaritet og solidaritet, hvorved medlemsstaterne bevarer det fulde ansvar for udformningen af deres pensionssystemer;
6. mener, at reformer af pensionsordningerne bør gennemføres på en gennemsigtig måde og garantere, at disse ordninger er solide, bæredygtige og økonomisk overkommelige, og i tilstrækkeligt omfang imødegår fremtidens demografiske og samfundsøkonomiske udfordringer;
7. er overbevist om, at mobiliteten blandt bidragydende arbejdstagere, som Unionen og det indre marked i stadig større omfang har brug for, nødvendiggør en generel overdragelighed af pensionsrettigheder, der er akkumuleret under en hvilken som helst national pensionsordning, uanset om der er tale om bidragsbaserede omfordelingsordninger eller opsparingsbaserede ordninger;
8. påpeger, at forskydningen af balancen mellem pensionister og erhvervsaktive har svækket pay-as-you-go-ordningerne, der er baseret på princippet om solidaritet;
9. understreger komplementariteten og den gensidige afhængighed mellem pensionssystemernes forskellige søjler;

Forbrugerrettigheder

10. bemærker, at mange pensionssystemer stadig ikke er gennemsigtige med hensyn til hvilke beløb og hvilket forventet pensionsniveau, der gør sig gældende både før undertegnelsen af kontrakten og efter indgåelsen af pensionsaftalen; understreger, at denne mangel på gennemsigtighed især er problematisk i de private pensionsordninger, hvor borgerne bør have adgang til pålidelige oplysninger om risici, relevante omkostninger og forventet pensionsniveau;
11. opfordrer medlemsstaterne til at håndtere spørgsmålene om gennemsigtighed i pensionsordningerne gennem anvendelse af en fremgangsmåde for bedste praksis; anmoder om effektive regler for og tilsyn med pensionsordninger, idet der også tages højde for den åbne koordinationsmetode, som skal anvendes for at garantere borgernes rettigheder og interesser, i betragtning af at mange er stærkt afhængige af pensionsordningerne for deres underhold;
12. understreger betydningen af at sikre passende udbredelse af oplysninger til borgerne ved at holde dem underrettet om deres rettigheder vedrørende pensionsordninger, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter og mobilitet;
13. anmoder Kommissionen om at fremsætte konkrete forslag for at øge gennemsigtigheden i

forbindelse med pensionsordninger;

14. understreger betydningen af solid finansiel uddannelse fra et tidligt tidspunkt;
15. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre adgangen til pensionsfonde for SMV'er, navnlig for mikrovirksomheder og individuelle tjenesteudbydere (såsom freelancere);
16. glæder sig over oprettelsen af et nationalt sporingssystem for pensionsrettigheder fra forskellige kilder i alle medlemsstaterne og anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag til et europæisk sporingssystem;
17. bemærker, at EU ikke alene bør forbedre samtlige pensionsrettigheder for mobile arbejdstagere, men også sikre, at de har adgang til pålidelige oplysninger for at træffe en kvalificeret beslutning, inden de flytter til udlandet; kræver, at enkeltpersoner gives ret til information om, i hvilke lande, sektorer og produkter pensionsfondene investerer deres aktiver;
18. opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har fremlagt konkrete planer med klare kvantificerbare og tidsbestemte milepæle og mål for, hvordan de vil styrke deres pensionssystemer, til hurtigst muligt at gøre dette for at give kunderne og borgerne et klart billede af, hvad deres fremtidige pensioner vil indeholde;

Grænseoverskridende rettigheder

19. understreger, at alle pensionsrettigheder med henblik på at opfylde borgernes forventninger til EU's indre marked ideelt set burde kunne overføres inden for EU; påpeger, at muligheden for at overføre lovbestemte pensionsrettigheder er fastsat i EU-retten, men at denne skal forbedres, og at der endnu ikke er blevet gjort noget med hensyn til den anden søjle;
20. understreger, at hindringerne for overførsel af pensionsrettigheder under de første to søjler bør fjernes for at øge arbejdstagernes grænseoverskridende mobilitet inden for det indre marked; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at tilvejebringe bedre information om muligheden for overførsel af pensionsrettigheder samt om gældende arbejdsret, forsikringsrettigheder og arbejdstagerrettigheder;
21. anmoder Kommissionen om at gennemføre en tilbundsående undersøgelse af hindringerne for overførsel; mener, at ethvert tiltag til fjernelse af hindringerne for mobilitet, som f.eks. afgiftsmæssig forskelsbehandling med hensyn til indbetalinger på livsforsikringer, bør gælde for alle arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i samtlige medlemsstater, uafhængigt af hvordan disse ordninger er underlagt de nationale søjlestrukturer; anmoder Europa-Kommissionen om at fastlægge generelle principper med tilstrækkelig fleksibilitet, så medlemsstaterne kan tilpasse disse til deres egne (retlige) strukturer;
22. mener derfor, at det er i EU's og medlemsstaternes bedste interesse at øge arbejdstagernes mobilitet, at hindringer for indenlandsk og grænseoverskridende mobilitet skal fjernes, og at spørgsmål vedrørende manglende overdragelighed, lange optjeningsperioder, bevarelse af hvilende rettigheder, garanti mod forringelser og forskelle i afgiftsmæssig behandling

og aktuarmæssige principper bør behandles;

23. anmoder Kommissionen om at præcisere visse definitioner i direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, navnlig begrebet grænseoverskridende virksomhed, idet der tages højde for, at definitionen af, hvad en pensionsfond er, varierer i de forskellige medlemsstater;
24. erkender, at der stadig findes hindringer for udbuddet af individuelle pensionsforsikringer (tredje søjle), som f.eks. livsforsikringer, på tværs af grænserne; anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag til fjernelse heraf og til en ramme for regulering af disse aktiviteter.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	26.1.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 34 -: 3 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Cornelis de Jong, Frank Engel, Ashley Fox, Liem Hoang Ngoc, Morten Løkkegaard, Konstantinos Poupakis

15.12.2010

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING

til Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa
(2010/2239(INI))

Ordfører: Barbara Matera

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende ændringsforslag i sin betænkning:

- der henviser til den strategi, der blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i Stockholm i 2001 om reform af pensionssystemerne i Europa,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Læken i 2001 om fælles målsætninger for pensioner med særligt fokus på behovet for at gøre dem tilstrækkelige, bæredygtige og fleksible,
 - der henviser til grønbogen om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa,
- A. der henviser til, at pensionsberegninger er baseret på løn og arbejdstid, og at pensionsbeløbet er væsentligt lavere for kvinder dels på grund af arbejdsafbrydelser og ofte ufrivilligt deltidsarbejde og dels lønforskelle mellem kønnene, hvilket begrænser de rettigheder og opsparinger, der er nødvendige for at sikre alderdommen, og til, at dette har konsekvenser for deres livstidsindkomst, sociale sikring og pensioner, hvilket resulterer i højere risiko for fattigdom, især efter pensionering,
- B. der henviser til, at medlemsstaterne er ansvarlige for pensioner, og at deres kompetence på dette område skal respekteres,
- C. der henviser til, at mennesker, der vier deres tid og evner til opdragelse af børn eller pleje

af ældre, bør modtage social anerkendelse, og at dette kan ske ved at give sådanne personer individuelle rettigheder, især hvad angår pensioner,

- D. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd er en værdi, et mål og en grundlæggende rettighed i EU, og at EU-institutionerne har pligt til at medtage ligestilling mellem kønnene i alle deres handlinger,
- E. der henviser til, at kvinder udsættes for direkte og indirekte forskelsbehandling i forskellige pensionsrelaterede aspekter i Den Europæiske Union,
- F. der henviser til, at de forventede virkninger af pensionsreformer normalt er baseret på en mandlig, fuldtids, gennemsnitlig lønmodtager med fuld karriere bag sig, og at aktuarmæssige kønsbestemte dødelighedstabeller har en negativ indvirkning på beregningen af kvinders pension og giver en lavere dækningsgrad for kvinder,
- G. der henviser til, at kvinder oftere afbryder deres karriere for at tage sig af børn, omsorgskrævende personer og syge eller ældre familiemedlemmer, og har tendens til oftere end mænd at afbryde deres arbejde eller arbejde på deltid for at hellige sig deres familiemæssige forpligtelser,
- H. der henviser til, at pensionister har større risiko for forarmelse, og at ældre kvinder er en af de mest sårbare grupper, hvad angår risikoen for fattigdom; der henviser til, at risikoen for fattigdom i 2007 var højere for kvinder (17 %) end mænd (15 %), og at forskellen var særligt høj for ældre mennesker (22 % for kvinder sammenlignet med 17 % for mænd) og enlige forældre (34 %),
- I. der henviser til, at personer, der udfører plejearbejde i hjemmet, fortsat bliver forskelsbehandlet, idet deres arbejdsår ikke medregnes i optjeningen af pensionsrettigheder og andre rettigheder,
- J. der henviser til, at ældre kvinder er i en særligt prekær situation, når deres ret til pension afhænger af deres ægteskabelige status (ægtefællebidrag eller ydelser til efterladte), og når de ikke selv har tilstrækkelige pensionsrettigheder på grund af karriereafbrydelser,
- K. der henviser til, at lighed i pensioner til mænd og kvinder, også hvad angår pensionsalderen, er opstillet som et mål, og at der er en pensionskløft mellem kvinder og mænd som en fortsættelse og konsekvens af de vedvarende lønforskelle mellem kønnene, som i øjeblikket er gennemsnitligt 18 % i EU og op til 30,3 % i nogle medlemsstater, hvilket fører til uligheder på arbejdsmarkedet og risiko for fattigdom i alderdommen,
- L. der henviser til, at de fleste europæiske systemer har hævet den lovbestemte pensionsalder, eller forbereder sig på at gøre det, blandt andet baseret på den forventede levealder,
- M. der henviser til, at ældre mennesker har svært ved at finde deres plads på arbejdsmarkedet og ofte er de første, der afskediges, og at de ikke har mulighed for at spare op til en tilstrækkelig pension, når de er afskediget,
- N. der henviser til, at de fleste medlemsstater foreslår i stigende grad at anvende

privatfinansierede pensionsordninger for at sikre en tilstrækkelig dækningsgrad, hvorfor det er nødvendigt at takle de mange hindringer for adgang til sådanne ordninger, som kvinder står over for: den kønsbestemte karriereforskel, ulønnede pauser til pleje af pårørende eller kønsopdeling på arbejdsmarkedet, som medfører, at kvinder har ringere adgang til gode arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger,

- O. der henviser til, at kvinder ofte har lavtlønnede job, der er dårligere betalt, hvilket gør det vanskeligere at spare op til pensionsordninger,
 1. er af den opfattelse, at pensionssystemerne bør være baseret på tilstrækkelige, bæredygtige og rimelige kriterier; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at pensionssystemerne tager hensyn til situationen for kvinder og mænd, der afbryder deres karriere på grund af omsorgsforpligtelser, for at sikre ligebehandling og tage hensyn til de perioder, hvor kvinder arbejder på deltid eller er på barselsorlov, og undgå at skabe nye afhængighedsfælder;
 2. mener, at alle forslag om tilstrækkelige, bæredygtige og sikre europæiske pensionsordninger bør tilstræbe at fjerne uligheder mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union og skal forbyde direkte forskelsbehandling i private og offentlige pensionsordninger, herunder praksis med at basere niveauet for ydelser og bidrag på den forventede levealder, dvs. at private, offentlige og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, som er baseret på definerede bidrag, bør anvende ikke-kønsopdelte aktuarmæssige kriterier;
 3. mener, at de perioder, som kvinder og mænd bruger på at tage sig af børn eller andre plejekrævende familiemedlemmer, bør betragtes som forsikrede perioder, der giver pensionsrettigheder og tages i betragtning ved beregningen af deres pension;
 4. opfordrer medlemsstaterne til at afhjælpe de strukturelle årsager til ulighed i forbindelse med pensionsordninger, herunder organisering af plejemuligheder og forening af familie- og arbejdsliv, uligheder på arbejdsmarkedet, lønforskelle mellem kvinder og mænd og direkte forskelsbehandling i forbindelse med pensioner under anden og tredje søjle;
 5. opfordrer medlemsstaterne til at medtage den tid og investering, der går til at passe omsorgskrævende personer, uanset deres alder eller grad af afhængighed, i pensionsberegningen;
 6. opfordrer medlemsstaterne til at sikre individuelle og tilstrækkelige pensionsrettigheder for alle, herunder dem med begrundede karriereafbrydelser – hovedsageligt kvinder, med henblik på at sikre en værdig tilværelse for alle ældre;
 7. opfordrer medlemsstaterne til at sikre lighed i pensioner, for eksempel ved at medregne perioder med børnepasning eller familiepleje i pensionsordningerne, navnlig i betragtning af, at disse opgaver fortsat hovedsageligt udføres af kvinder og dermed skærer i deres pensioner;
 8. understreger, at kvinders egen indkomst og lønnet beskæftigelse fortsat er nøglen til deres økonomiske selvstændighed og til bedre ligestilling af kvinder og mænd i samfundet generelt; opfordrer EU's medlemsstater til at individualisere socialsikringsrettigheder,

herunder pensionsrettigheder;

9. opfordrer medlemsstaterne til selv at udforme en minimumsindkomstordning og tage deres pensionssystemer op til revision, for så vidt angår samfundets kønsroller, under hensyntagen til kvinders længere forventede levetid, uden på nogen måde at bruge det som en berettigelse til forskelsbehandling på baggrund af køn, og til de betragtelige lønforskel mellem mænd og kvinder, som afspejles i størrelsen af udbetalte pensioner, som ofte indebærer, at de pågældende kommer under fattigdomsgrænsen, og opfordrer medlemsstaterne til at fjerne den kønsbestemte forskel i pensionsydelse;
10. anmoder, idet forskelle mellem pensioner til kvinder og mænd er konsekvenserne af den kønsbestemte lønforskel, Kommissionen om at tage afgørende skridt til at fjerne denne forskel;
11. opfordrer medlemsstaterne til at finde metoder til at forhindre, at kvinders beskæftigelse på arbejdsmarkedet påvirkes negativt af foranstaltninger til støtte, evaluering eller opvurdering af arbejde i hjemmet; opfordrer derfor til, at indvirkningen på samfundet og kvinders beskæftigelse af foranstaltninger til anerkendelse af arbejde i hjemmet vurderes, bl.a. ved hjælp af en prissat beregning af pension;
12. understreger behovet for at udvikle en europæisk beskæftigelsesstrategi, der tilskynder flere kvinder til at deltage på arbejdsmarkedet og bekæmper ulighed på arbejdsmarkedet, der har en kønsbaseret indvirkning på størrelsen af pensionsbidrag og -rettigheder;
13. opfordrer Kommissionen til at indlede proceduren med henblik på at fjerne artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/113/EF, som giver mulighed for forskelsbehandling af kvinder på pensionsprodukter;
14. opfordrer Kommissionen til at fremme et europæisk rammedirektiv om minimumspensioner, der kan sikre, at alle fra og med en bestemt alder, uafhængigt af de år, han eller hun har arbejdet, har ret til en minimumspension;
15. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at forpligte udbydere af arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og andre supplerende pensionsordninger til at anvende kønsneutrale dødelighedstabeller ved beregningen af pensionsydelse med henblik på at forhindre kvinder i at blive straffet for deres højere levealder med lavere dækningsgrader end mænd;
16. opfordrer Kommissionen og EU's medlemsstater til at gennemføre omfattende konsekvensanalyser af alle socialsikringsreformer, navnlig af pensionsordninger, som kan have en negativ indvirkning på kvinders beskæftigelse og pensionsrettigheder, f.eks. nedskæringer i daginstitutioner og plejehjemspladser samt pensionspolitikker;
17. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at arbejdsmarkedsrelaterede og private pensionsordninger ikke er diskriminerende over for kvinder, og at ordningerne ikke forværrer en situation, hvor kvinder i forvejen er forfordelt med hensyn til ydelser og bidrag; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulige diskriminerende følger for kvinder af artikel 5 i direktiv 2004/113/EF;

18. glæder sig over Kommissionens grønbog om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer, under forudsætning af, at subsidiaritetsprincippet fortsat respekteres, og at medlemsstaterne bevarer deres ansvar og kompetence med hensyn til deres respektive pensionspolitikker og -systemer;
19. glæder sig over Kommissionens grønbog om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer, under forudsætning af, at EU-politikker og eventuelle nye EU-forordninger og -direktiver giver garanti for, at solidariteten mellem generationerne, solidaritet inden for en bestemt generation, og solidaritet mellem mænd og kvinder opretholdes;
20. glæder sig over Kommissionens grønbog om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer, navnlig Kommissionens intention om at forbedre optjeningen af pensionsrettigheder for EU-borgere, der (midlertidigt) arbejder i en anden medlemsstat;
21. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til, at de allerede eksisterende muligheder for at optjene (supplerende) pensionsrettigheder ofte er for komplekse og risikable; opfordrer derfor Kommissionen til at give medlemsstaterne mulighed for at tilbyde større gennemsigtighed og sikkerhed ved valg af og/eller forpligtelse til en bestemt mulighed, især for kvinder, der ville have gavn af supplerende pensionsopsparring;
22. opfordrer Kommissionen til ikke at gå videre med nye EU-krav om at definere "tilstrækkelige pensioner", da en sådan definition ikke vil tage hensyn til, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne imellem, for så vidt angår tilgængelighed af og rimelige priser for andre tjenester og fordele for ældre mennesker (f.eks. boliger, pleje og offentlig transport).

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	13.12.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 20 -: 0 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Tadeusz Cymański, Ilda Figueiredo, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Philippe Juvin, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Raül Romeva i Rueda, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Cornelia Ernst, Christa Klaß, Mariya Nedelcheva, Sirpa Pietikäinen, Rovana Plumb

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	1.2.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 40 -: 6 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Regina Bastos, Edit Bauer, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Csaba Öry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Csaba Sógor, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Kinga Göncz, Gesine Meissner, Ria Oomen-Ruijten, Evelyn Regner, Dirk Sterckx, Gabriele Zimmer